

Türkiye’de tarımsal üretim, son yıllarda yalnızca ekonomik değil, aynı zamanda demografik bir krizle de karşı karşıya kalmıştır. Tarımsal üretimde bulunan çiftçilerin yaş ortalaması yükselirken, genç nüfusun tarımdan çekilmesi yapısal bir sorun hâline gelmiştir. Mevcut veriler, tarım sektöründe çalışanların önemli bir bölümünün ileri yaş grubunda yer aldığını, gençlerin ise tarımı bir geçim ve gelecek alanı olarak görmediğini ortaya koymaktadır. Bu durum, tarımsal üretimin sürekliliği ve ülkenin gıda arz güvenliği açısından riskler barındırmaktadır.

Gençlerin tarımsal üretimden uzaklaşmasının başlıca nedenleri arasında; tarımda gelirlerin düşük ve istikrarsız olması, artan girdi maliyetleri, yüksek kredi faizleri, sosyal güvenlik ve tarım sigortası primlerinin yarattığı mali yük, kırsal yaşam koşullarının yetersizliği ve tarımsal desteklerin gençleri önceleyen bütüncül bir yapıya sahip olmaması yer almaktadır. Uygulanan mevcut destek politikalarının kısa vadeli, parçalı ve çoğu zaman üretimden kopuk olması, genç çiftçilerin tarımda kalıcı olmasını sağlayacak etkiyi yaratamamaktadır.

Genç nüfusun tarımdan kopması, yalnızca üretim miktarlarında azalmaya yol açmamakta; kırsal alanlarda göçün hızlanmasına, tarım arazilerinin atıl kalmasına ve kırsal sosyo-ekonomik yapının zayıflamasına da neden olmaktadır. Tarımda yaşanan nüfus, bilgi ve deneyimin kuşaklar arası aktarımını zorlaştırmakta, modern üretim tekniklerinin yaygınlaşmasını sınırlamakta ve verimlilik kayıplarını beraberinde getirmektedir.

Bu çerçevede; tarımsal üretimde üretici yaş ortalamasının neden arttığının, gençlerin tarımdan çekilme nedenlerinin sosyo-ekonomik, yapısal ve bölgesel boyutlarıyla incelenmesi; genç çiftçilerin tarımsal üretime yönelmesini ve üretim içinde kalmasını sağlayacak arazi, finansman, sosyal güvenlik, sigorta, eğitim ve pazarlama desteklerinin neler olması gerektiğinin belirlenmesi büyük önem taşımaktadır. Ayrıca bugüne kadar uygulanan genç çiftçi desteklerinin etkisinin, yeterliliğinin ve sahadaki karşılığının objektif biçimde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Bu nedenlerle; tarımsal üretimin sürdürülebilirliğini sağlamak, genç nüfusu tarım sektörüne yeniden kazandırmak, kırsal alanların ekonomik ve sosyal yapısını güçlendirmek ve ülkenin gıda güvencesini korumak amacıyla, Anayasa’nın 98’inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılması talep ve arz ederim.

Saygılarımla. 21.01.2026

AŞKIN GENÇ
KAYSERİ M.

Melih Meriç
GARSA M.

Mehmet ŞAHİN
HATAY M.

Vecdi GÜNDEMİR
KIRSEHİR M.

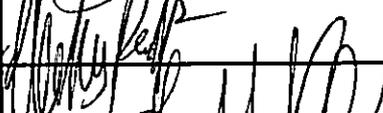
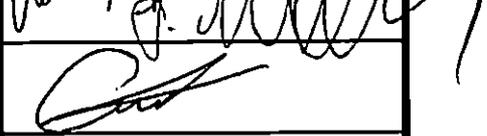
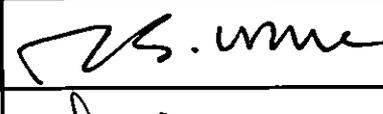
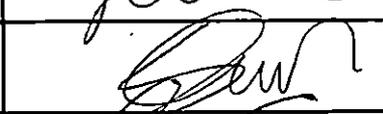
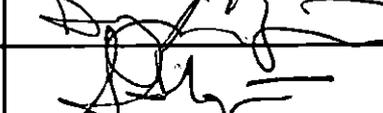
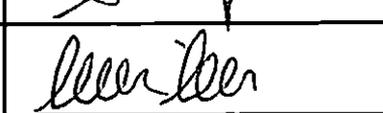
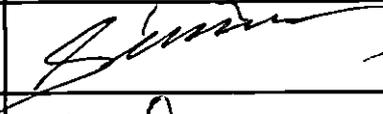
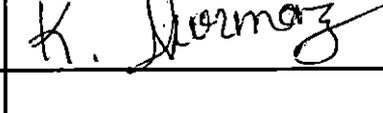
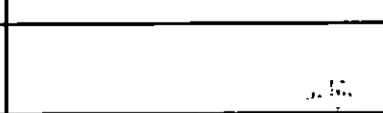
Ömer Fethi GÜRER

Niğde Milletvekili

Özgen ÇELİK
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
1923

Aykut KAYA
ANTALYA M.V.

1642. Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
1 Seyit Torun	Ordu	
2 Mohir POÇAT	İzmir	
3 Servet Nulloğlu	Antalya	
4 Cem AVŞAR	Tekirdağ	
5 Mr. Salih Uzun	İzmir	
6 Turan Toskun Özer	İstanbul	
7 Süreyya ARPAÇI	Daniş. Mu.	
8 Yunus Bere	İSTANBUL	
9 Suat İzgüçlü	İstanbul Mu	
10 Ali Fom KARAP	Konya mu	
11 Aylın Yem	Ankara Mu	
12 Ayşe Berkay	Bartın	
13 Sedat Köyüoğlu	Çanir Mu.	
14 Deniz Demir	Ankara mu	
15 Talih ÖZCAN	Düzce Mu.	
16 Kadim DURMAZ	Tokat mu.	
17		
18		
19		
20		

